

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

نویسنده: عزت پایدار

۱۷ می ۲۰۱۵

تخطئه رفیق جزنی، "به عبارت دیگر!"

در تاریخ ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۴ (۵ می ۲۰۱۵) تلویزیون بی بی سی در یکی از برنامه های خود به نام "به عبارت دیگر" بحثی را در مورد رفیق بیژن جزنی با حضور همسر سابق وی، خانم میهن قریشی پیش برد. همه انسانهای هشیار و آگاه می دانند که این رسانه همچون دیگر رسانه های امپریالیستی جز مسموم کردن اذهان و کور کردن آگاهی آنان از طریق تحریف واقعیت ها هدفی دیگری را تعقیب نمی کند. این واقعیت در مورد برنامه آن روز نیز صادق بود. اما ببینیم که بی بی سی در این برنامه هدف خود را چگونه از طریق خانم قریشی پیش برد.

پیشاپیش باید اشاره شود که گفت و گو حول تحریف واقعیت چریکهای فدائی خلق و کل جنبش مسلحانه در دهه پنجاه می چرخید. اما نکته بسیار چشمگیر و قابل تأمل در این برنامه آن بود که هدف فوق این بار از طریق تخطئه شخصیت انقلابی رفیق بیژن جزنی و تقلیل واقعیت وجود او از یک مبارز مدافع جنبش مسلحانه که خونش نیز در همین رابطه توسط دژخیمان ساواک بر زمین ریخته شد به یک فرد ترسو و مخالف مبارزه مسلحانه پیش برده شد.

بسیاری می دانند که خانم قریشی در شرایط نسبتاً آزاد پس از قیام بهمین و در اوج روی آوری توده ها به سوی سازمان چریکهای فدائی خلق ایران به عنوان همسر رفیق جزنی با نام میهن جزنی در میتینگ های این سازمان شرکت می کرد. در این شرایط که داشتن هرگونه ارتباط با جنبش مسلحانه در سالهای پرشور و انقلابی دهه پنجاه چنان مایه افتخار بود که حتی دست اندر کاران جمهوری اسلامی هم با داستانسرای هائی متقلبانه خود را به جنبش مسلحانه مربوط می کردند، او نیز داستانهائی از خود به هواداران شرکت کننده در آن میتینگ ها تحویل می داد. از جمله این که گویا در دوره شاه در ارتباط با چریکهای فدائی خلق قرار داشته و سیانور زیر لب بر سر قرارها می رفته است. در آن ایام که نام و عکس رفیق بیژن جزنی نه فقط به عنوان مدافع جنبش مسلحانه بلکه حتی به نادرست به عنوان فردی در رأس چریکهای فدائی خلق به طور وسیع تبلیغ می شد، وی به عنوان "رفیق" میهن جزنی برو بیای زیادی داشت. در این دوره سرودی هم ساخته شد که با ندای "بگو به میهن که خون بیژن..." به گوش مردم بی اطلاع و گاه خوش باور رسانده شد (البته امروز که آن جو و شرایط تغییر کرده است می شود مدعی شد که منظور از "میهن" در آن سرود یک مفهوم عام بوده است یعنی وطن! ولی حداقل هواداران سازمان در آن زمان می دانند که با آن واژه سعی شده بود دو مفهوم خاص و عام توأمان القاء شود. این سرود نام زیبای "پرینیان شفق" را روی خود دارد).

امروز دیگر آن دوران گذشته است و مرتجعین رنگارنگ به هر ترتیب در جهت بی اعتبار کردن جنبش مسلحانه و به خصوص بی ثمر نشان دادن مبارزه مسلحانه چریکهای فدائی خلق در دهه پنجاه شدیداً و وسیعاً تلاش کرده و برای این منظور می کوشند چهره انقلابیون مرتبط با این جنبش را تخطئه و خدشه دار سازند. در چنین اوضاعی است که خانم

میهن قریشی را در پشت تلویزیون بی بی سی می بینیم که البته همچون سابق با عنوان میهن جزنی، همسر بیژن جزنی به بینندگان معرفی می شود. بنا به تجربه از این دست از برنامه های بی بی سی می شد حدس زد که اینبار هم قرار است با تکیه بر نام رفیق بیژن جزنی و شهادت او در زندان خط انقلابی و هویت واقعی چریکهای فدائی خلق مورد حمله و تحریف قرار گرفته و تخطئه گردد. اما این برنامه فراتر از آنچه تا کنون بود پیش رفت. معلوم شد که اینبار علاوه بر موارد فوق، هدف، تخطئه شخصیت انقلابی خود رفیق بیژن جزنی هم می باشد و کوشش بر آن است که با بازیچه قرار دادن خانم قریشی به عنوان همسر سابق رفیق بیژن جزنی از زبان او به بینندگان گفته شود که بیژن آن طور که تصور می شود مدافع جنبش مسلحانه نبود. اصلاً این بیژن جزنی نبود که می نوشت مبارزه مسلحانه محور دیگر اشکال مبارزاتی است و یا رهنمودهایی برای توده ئی کردن مبارزه مسلحانه ارائه می داد. نه، در این برنامه از زبان خانم قریشی بر این واقعیت ها خط بطلان کشیده شد و او اعلام کرد که گویا رفیق بیژن مخالف مبارزه مسلحانه بود و می گفته است که این تاکتیک باعث کشته شدن جوانان می شود. او گفت که بیژن از ترس زندانیان سیاسی معتقد به مشی مسلحانه نمی توانست عقیده خود را علناً بیان کند و به همین دلیل گویا یواشکی در گوش یکی از هم زندانی های خود گفته است که من تاکتیک مبارزه مسلحانه را قبول ندارم. میهن قریشی البته به این هم بسنده نکرد و تا آنجا پیش رفت که حتی با استناد به ورقه های بازجویی رفیق جزنی در دوران فعالیت در جبهه ملی در اوایل دهه چهل که از طرف دست اندرکاران رژیم جمهوری اسلامی در کتابی درج شده است تلاش نمود با این ادعا که بیژن اصلاً به "ایسم" اعتقاد نداشت عنوان کمونیست و مارکسیست- لنینیست بودن را هم از این رفیق سلب کند.

به واقع او در خدمت به دستگاه های تبلیغاتی بورژوائی که با کوبیدن کمونیسم و شیوه مبارزه قهر آمیز سعی دارند کارگران و توده های تحت ستم را از داشتن هر سلاح سودمندی برای مبارزه با استثمارگرانشان محروم سازند از بستن هیچ افتراء و تهمتی به رفیق جزنی خودداری نکرد.

خانم قریشی که در سالهای قبل در خارج از کشور هم از وصل کردن خود به جنبش مسلحانه و مشخصاً رستاخیز سیاهکل دست بر نمی داشت حال برای نشان دادن خوش خدمتی به بی بی سی به حقارت آمیز ترین شکل وقتی مجری برنامه به اشاعه این دروغ پرداخت که گویا توده ها از چریکها حمایت نمی کردند وسط سخن او دوید و با خنده تمسخر آمیزی در تأیید سخنان مجری گفت که "تازه طناب پیچشان هم می کردند"- که اشاره ای بود به چگونگی دستگیری رفیق علی اکبر صفائی، فرمانده جنگل چریکهای فدائی خلق توسط لباس شخصی های رژیم شاه که در تبلیغات رسانه های شاهنشاهی از آنها به عنوان مردم نام برده شد.

به طور خلاصه، برخی دیگر از نکات مطرح شده در برنامه مورد بحث بی بی سی را چنین می توان بیان کرد: این گفت و گو عمدتاً تبلیغ علیه شیوه مبارزه مسلحانه و خراب کردن چهره رفیق بیژن جزنی به عنوان فردی معتقد به مبارزه مسلحانه روشنفکران انقلابی در ایران را هدف خود قرار داده بود. رفیق جزنی هر چند از مبارزه مسلحانه دیدی متفاوت از دید بنیانگذاران چریکهای فدائی خلق داشت ولی با هر تفسیری به هر حال مدافع مبارزه مسلحانه بود.

در این برنامه خلاف برنامه ای که بی بی سی در چهلمین سالگرد رستاخیز سیاهکل ارائه داد دیگر مطرح نشد که گویا رفیق بیژن جزنی بنیانگذار سازمان چریکهای فدائی خلق بوده است و اگر تا دیروز حماسه سیاهکل با تفسیری کشار به صورتی به این رفیق ربط داده می شد در این برنامه که قرار بود کل مبارزه مسلحانه با نام رفیق بیژن نفی شود از زبان خانم قریشی گفته شد که سیاهکل ربطی به بیژن نداشت. او خطاب به مجری و در حین جلب تأیید وی گفت که سیاهکل را بیژن راه نینداخت، چون می دانید که وقتی که سیاهکل به وجود آمد بیژن در زندان بود.

در گذشته طرفداران نظرات رفیق جزنی که اساساً درکی از نظرات منسجم چریکهای فدائی خلق در کتاب رفیق مسعود جمع بندی شده، نداشتند به نادرست این طور جلوه می دادند که گویا رفیق مسعود احمدزاده نافی به کار بردن اشکال

غیر مسلحانه و بسیج و سازماندهی توده ها در اشکال غیر مسلحانه می باشد و یا به آنها توجه ندارد و می گفتند که فرق بیژن با مسعود در آن است که جزئی ضمن قبول مبارزه مسلحانه روی تاکتیک های غیر مسلحانه هم تأکید دارد. بر چنین زمینه ای در این برنامه میهن قریشی برای بی اعتبار کردن مبارزه مسلحانه مورد نظر چریکهای فدائی خلق به همان تحریف شناخته شده از نظرات رفیق احمد زاده توسل جست و با به نمایش گذاشتن بی سوادی کامل سیاسی خود مطرح کرد که معنی مبارزه مسلحانه هم ستراتیژی هم تاکتیک این است که مبارزه مسلحانه همه چیز است و فقط باید مبارزه مسلحانه کرد. در همین راستا او مؤیدین نظرات رفیق مسعود احمدزاده را به دگم بودن و بی سواد بودن متهم کرد و البته دیگر مصلحت ندید یاد آوری کند که آن کسانی که از نظر ایشان خیلی باسواد بودند و همگی هم زیر نام بیژن سینه می زدند چگونه در عمل سازشکاری و خیانت خود را بر همگان آشکار کردند-همانهایی که در شرایط بعد از قیام بهمن فضاء و امکانات زیادی در اختیار وی قرار داده بودند تا او نیز به نوبه خود با استفاده از اعتبار بیژن در تحقق مقاصدی که در مغایرت با منافع توده های تحت ستم ایران قرار داشت، میدان داری بکند.

در برنامه بی بی سی میهن قریشی در ضمن فراموش نکرد پشتیبانی از سرمایه داران ایران را با ابراز ناراحتی خود از این که چریکهای فدائی خلق در سال ۱۳۵۳ فاتح یزدی، سرمایه دار کارخانه جهان چیت را به سزای اعمال خود رسانده بودند، بیان کند. فاتح یزدی کسی بود که برای سرکوب کارگران جهان چیت که در اعتراض به حقوق صنفی خود به طور مسالمت آمیز از کرج به تهران می رفتند به پولیس شاه متوسل شد و آنها نیز سینه این کارگران را آماج گلوله های خود قرار دادند. این خانم پیام دفاع خود از سرمایه داران در مقابل کارگران را اینگونه به بینندگان برنامه بی بی سی اعلام نمود.

یک مورد قابل توجه دیگر آن بود که میهن قریشی در پاسخ این امر که ساواک چطور متوجه شد که نوشته های بیژن جزئی در بیرون از زندان پخش می شود از روی بی اطلاعی یا هر دلیل دیگری یکی از موارد را این طور توضیح داد که گویا وقتی در سال ۵۲-۵۳ مأموران ساواک به خانه های تیمی حمله کردند دست نوشته هائی که مال بیژن جزئی بود را در آنجا پیدا کردند. این ادعا با واقعیت انطباق ندارد. چرا که اولاً مطابق اسناد و مدارک منتشر شده نوشته های رفیق بیژن جزئی در سال ۱۳۵۲ اساساً در سازمان وجود نداشت و آن نوشته ها تنها در اواخر سال ۱۳۵۳ به درون سازمان چریکهای فدائی خلق ایران راه یافته اند. ثانیاً واقعیات بیانگر آنند که در آن زمان اصلاً ساواک موفق به هیچ حمله ای به خانه های تیمی چریکها نشده بود که به دست نوشته ای دست یابد. ثالثاً که اصل مسأله هم در اینجاست دست نوشته های رفیق بیژن در زندان توسط زندانیان سیاسی دیگر روی کاغذهای نازک نوشته شده و به بیرون فرستاده می شدند و آنها دست خط خود رفیق بیژن نبودند.

بدون شک می توان در رابطه با هنر نمائی خانم میهن قریشی در شوی رسوای بی بی سی و رُل تحقیر آمیز خود او و تخطئه شخصیت مبارز رفیق جزئی بسیار بیشتر نوشت اما به نظر می رسد که این مختصر در جهت افشای هر چه بیشتر طرفداران سرمایه داران و کسانی که برای تداوم سیستم آنها از اشاعه هیچ دروغی ابا نداشته و سعی در تخطئه و خدشه دار کردن چهره های مبارز مردم را دارند، کافی باشد.

۱۴ می ۲۰۱۵